

REFORMATIO IN PEIUS

"Суд не може у новом поступку окривљеном изрећи условну осуду којом му утврђује казну затвора, ако је у ранијој пресуди изрекао условну осуду којом је утврђена новчана казна, с обзиром да је у ранијем поступку жалба изјављена само у корист окривљеног, без обзира што по Кривичном законнику више није могуће условљавање новчане казне".

Из образложења:

Првостепеном пресудом окривљени је оглашен кривим због кривичног дела лаке телесне повреде из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, за које му је суд изрекао условну осуду, тако што му је утврдио казну затвора у трајању од 2 (два) месеца и истовремено одредио да се она неће извршити ако окривљени у року од 1 (једне) године по правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. С обзиром да је првостепени суд одлуком о кривичној санкцији повредио кривични закон на штету окривљеног, односно начело "*reformatio in peius*" (члан 382. ЗКП), Апелациони суд у Београду је уважио жалбу браниоца окривљеног и првостепену пресуду преиначио у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је окривљеном изрекао новчану казну у износу од 15.000,00 динара и одредио да се она неће извршити ако окривљени у року од 1 (једне) године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, без обзира што по КЗ није могуће условљавање новчане казне. Наиме, првостепени суд је побијаном пресудом окривљеном М.Д. за кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ изрекао условну осуду, којом му је утврдио казну затвора у трајању од 2 (два) месеца и истовремено одредио да се утврђена казна неће извршити уколико за време од 1 (једне) године не учини ново кривично дело. Међутим, основани су жалбени наводи браниоца окривљеног да је првостепени суд на овај начин повредио кривични закон на штету окривљеног, обзиром да је претходном пресудом од 07.06.2007. године окривљеном за извршено кривично дело била изречена условна осуда, тако што је утврђена новчана казна у износу од 15.000,00 динара и истовремено одређено да се утврђена казна неће извршити уколико окривљени за време од 1 (једне) године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, а која пресуда је била укинута поводом жалбе браниоца окривљеног. Дакле, како је против наведене пресуде од 07.06.2007. године жалбу изјавио само бранилац окривљеног, а не и тужилац, то је првостепени суд побијаном пресудом којом је окривљеном за извршено кривично дело изрекао напред наведену условну осуду, повредио кривични закон на штету окривљеног, јер је окривљеном изрекао строжију кривичну санкцију. Тиме је првостепени суд повредио одредбу члана 382. ЗКП, којом је прописано да ако је изјављена жалба само у корист оптуженог, пресуда се не сме изменити на његову штету у погледу правне квалификације кривичног дела и кривичне санкције.

С тога је Апелациони суд у Београду уважио жалбу браниоца окривљеног М.Д. и преиначио првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, задржавајући као правилно утврђене од стране првостепеног суда све релевантне околности из члана 54. КЗ, тако што је окривљеном М.Д., за кривично дело из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, изрекао условну осуду, тако што му је утврдио новчану казну у износу од 15.000,00 динара и истовремено одредио да се ова казна неће извршити уколико окривљени за време од 1 (једне) године од дана правноснажности пресуде не учини кривично дело, чиме је отклонио наведену повреду кривичног закона на штету окривљеног. Овај суд је имао у виду да према одредбама КЗ није могуће изрицање условне осуде ако је учиниоцу кривичног дела утврђена новчана

казна, али је имајући у виду одредбу члана 382. ЗКП преиначио првостепену пресуду како је то напред наведено.

(Пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 број 6623/10 од 28. јануара 2011. године и пресуда Основног суда у Зајечару К. бр. 293/10)

*Аутор сентенце: мр Сретко Јанковић,
судија Апелационог суда у Београду*